

Num. 624.

DZIENNIK URZĘDOWY
Województwa Mazowieckiego.

w Warszawie dnia 11. Lutego 1828. Roku.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, isque obtemperare

NRO 3855. — WYDZIAŁ POLICYI.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

W wykonaniu otrzymanego od Kommissyi Rządowej Reskryptu z dnia 31. Grudnia r. z. Nro 5991. podałem do wiadomości opisanie Zarazy bydłocęcy czyli Powietrza bydła rogatego, przez Radę Ogólną Lekarską w dniu 7 Grudnia r. z. wydane, którem wskazane są środki zapobieżenia zarazy i leczenia chorego bydła.

Wiadomość tę dla Właścicieli Dóbr Ziemskich i utrzymujących bydło nader potrzebną ogłaszając przez Dziennik Wojewódzki, spodziewa się: iż Wóyci Gmin, Prezydenci i Burmistrzowie Miast w Województwie tutejszém, dołożą starania do ięj upowszechnienia między mieszkańcami.

Ktoby sobie życzył nabydź exemplarz tego dziełka, może takowego dostać każdego czasu w Biórze Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policyi za opłatą groszy 20.

w Warszawie dnia 22. Mca Stycznia 1828 roku.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

R. REMBIELINSKI.

Filipecki Sekr: Jenr.

OPISANIE ZARAZY BYDŁĘCEY CZYLI POWIETRZA BYDŁA ROGATEGO.

(*Lues vel pestis boum.*)

Powietrze bydła rogatego, jest to choroba gorączkowa, zgnięta i tak dalece zaraźliwa, że częstokroć przez jedną chorą sztukę bydła, w wielu trzodach, okolicach i nawet całym kraiu, rozszerza się.

Choroba ta poczyna się u pojedynczych sztuk bydła, rozszerza się leniwie, to jest: w 8mio lub 12to dniowych przerwach, wybucha znowu u kilku sztuk bydła, a dopiero w dalszym ciągu coraz więcéy bydła obarcza, i takowe 5 lub 7 dnia od iawnego okazania się choroby, czyli 13 lub 14 dnia od okazania się przypadłości jawną chorobę poprzedzających, biegunką, lub w skutek gangreny wewnętrzney osobliwie żołądków, umarza.

Ze wszystkich bydłeta napastujących chorób, jest ta zaraza nayniebezpieczniejszą, i więcéy szkody wyrządza, iak wszelkie razem wzięte choroby zwierząt domowych. Takowa choroba obarcza bydło rogate tylko raz przez ciąg życia i udziela się iedynie temu rodzajowi zwierząt, a mianowicie, przez swój lotny, zaraźliwy pierwiastek, i to dwoiakim sposobem:

A. P o ś r e d n i o.

1. Przez odzienie i obuwie ludzi usługujących chorym bydłętóm, lub tylko stanowiska tychże odwiedzających, iako to: lekarzy ludzi i zwierząt, pasterzy, podróżnych i żebraków.
2. Przez narzędzia i naczynia, po chorych i odeszłych bydłętach pozostałe.
3. Przez mieszczzenie zdrowego bydła w stanowiskach nienależycie oczyszczonych, po chorych i upadłych.
4. Przez inne domowe zwierzęta, to jest: koty, świnie, drób, a naybardziéy psy, które z choremi w związku zostawały.
5. Przez karm od chorych bydłąt w części pożywany, zbrukany, lub tylko nad tychże głowami leżący.
6. Przez przentesienie zapowietrzonéy wełny.
7. Przez lizanie i obwąchywanie krwi chorym upuszczonéy, tudzież przez lizanie ścierwa, krwi, niewyprawnych skór, żółci i surowego łożu z upadłych, niemniéy, przez lizanie po upadłych i chorych pozostałych łzów, smarku, śliny, moczu i gnoiu.

B. Bezpośrednio.

8. Przez związek zdrowych z choremi na pastwiskach, targowiskach, gośćńcach, przy napawaniu i w stanowiskach, gdzie zaraza najszybciej i najprędzej udziela się, przez lizanie chorego bydła i wciąganie z tegoż wyziewów, nawet kiedy stoi w odległości 20 kroków.

Wszelkie przepisy służące do przytłumienia i zapobieżenia szerzeniu się tej choroby, ściągają się do bydła zdrowego, chorego i upadłego.

Lekarsko-policyjne prawidła co do bydła zdrowego.

Wykonanie tych i wszelkich Policyjno-lekarskich prawideł, o których później będzie mowa, jest daleko ważniejszym, niżeli leczenie choroby, gdyż doświadczenie nauczyło, że choroba rozwinięta, opiera się częstokroć i najsukuteczniejszym lekarstwom.

I. Nie masz dotąd środka zdolnego do ochronienia bydła od choroby, gdy na zarazę wystawione jest; najważniejszą więc rzeczą jest, starać się o to jak najsilniej, aby zdrowe bydła nie miały żadnego związku z choremi, i tym końcem:

1. Skoro się w trzodzie u jednéj lub kilku sztuk bydła choroba okaże, należy jeszcze zupełnie zdrową rogaciznę przeprowadzić do oddzielnego i odległego stanowiska, tamże ciągle utrzymywać, poić, karmić, i nad nią czuwać, dla wczesnego zarządzenia, gdy się choroba u której sztuki zjawi.

2. Jeżeli liczba odosobnionych zdrowych bydła jest znaczna, potrzeba je na części podzielić, dla łatwiejszego przeglądania; nad każdą gromadą czuwać do dni 14 i skoro się choroba choć u jednéj sztuki w której kupie zjawi, z tą częścią bydła tak postąpić, jak się powie w przepisach, o chorych bydłach.

3. Sąsiedzi stanowiska w którym się choroba wszczęła, mają swoje zdrowe bydło, gdzieindziej przeprowadzić.

4. Dla dozorowania odosobnionych bydła, utrzymywać oddzielnych, pilnych i rozsądnych posługaczy, którzy nie mają chodzić do bydła chorego i nie dopuszczać do zdrowego żadnych obcych ludzi, ani innych zwierząt.

5. Psy domowe, najbezpieczniej jest trzymać na uwiązaniu, a z kąd inąd przybyłe zabijać.

6. Dla bydła zdrowego, używać osobnych naczyń i narzędzi.

7. Nie wypędzać bydła na targi i jarmarki, i z kądkolwiek przygnane bydło, dni 14 osobno utrzymywać.

II. Bydło zdrowe należy utrzymywać według prawideł użytecznego hodowania, ze szczególnym względem na panującą chorobę, to jest:

8. Dostarczać bydłu, zdrowy dostateczny karm, i dodawać do tego co dzień, a przynajmniej 3, 4 razy co tydzień, proszek z jagód iałowcowych z proszkiem korzenia geryczki, lub też ziela piołunu, albo kwiatu rumianku; na iedną sztukę bydła, z każdego po dwie łyżek stołowych, przymieszawszy do tego łyżkę tartéy soli.

Ten proszek należy dodawać do zwilżonego karmu, inaczej bydłę część iedną proszku tchem rozdmuchnie, a druga, lechtanie w gardle sprawia i przełknięcie utrudza.

9. Obok zwyczajnego karmu, dobrze jest podawać bydłu przynajmniej raz co dzień, nieco iarzyń, iako to: rzepy, marchwi, liści z kapusty i t. p.

10. Poić bydło 3, 4 razy dniem, czystą studzienną lub rzezną wodą; bo iedynie taka, karm rozrzedzić i w użyteczną pożywną ciec, obrócić może.

11. Wodę do napoju należy zwolnić i z rana nieco osolić.

12. Po każdym napoieniu bydła, dać mu przegryść garść siana, lub trochę ięczmiennéy albo owsianéy słomy.

13. Obory potrzeba zaopatrzyć od cugu, i gaóy z tychże często wywozić, a bydłu co dzień świeżą słomę podściełać.

14. Nad złą powałą obory, nie kłaść siana ani słomy, gdyż spadające paprochy, zatykaią otwory przedchowe skóry bydła, a słoma iako napoiona zepsutemi wyiewami, stałe się szkodliwą.

15. Chędożyć bydło co dzień, kiedy jest suche, pod włos, powrościem z targanéy słomy, aby się brud lepiéy wydobył; sama natura wskazuje tego potrzebę, obdarzwszy będlęta instyktem lizania się.

16. Ponieważ iednak połknięta sierść utrudza działanie żołądka, wypada przeto, każdą sztukę bydła, w nieiakiéy odległości od drugiéy, krótko do żłobu uwiązać.

17. Wołów nie należy do prac uciążliwych używać, bo ta zaraza, iak iéy histo-rya świadczy, nacyjściéy od wołów pochodzi.

ZNAKI CHOROBY.

Kilka dni przed iawném wybuchnieniem choroby, okazują się w bydłéciu następujące odmiany: stoi smutne, chodzi zwolna, ryczy lub ziewa, przebiera w karmie, kaszle sucho i rzadko kiedy, oczy i nosdrza są wilgotniejsze iak zwyczajnie.

Choroba iawna przebiega w trzech peryodach, których rozróznienie potrzebném jest, aby wiedzieć iak postąpić w leczeniu i iakiego się ztąd skutku spodziewać można.

Pierwszy przeciąg. Dnia siódmego od zjawienia się wyżej wymienionych tę chorobę obwieszczających przypadłości, okazuje się nagła i wielka strata sił; dla czego bydłęta wchodzie nogi włoczą, głowę, uszy i ogon bezsilnie zwieszają, zimna z drżeniem i suchością skóry dostają, rogi są na przemian w połowie lub całkiem zimne i palące; bydłęta przestają przeżuwać i oblizować się, zgrzytałą zębami, trzęsą głową, i podnoszą pysk do góry; kaszlą częsteliwy i silnie; z oczu płyną jak woda cienkie i czyste, ale ostre łzy, które sprawiają onych zaognienie: smark wypływa w znacznej ilości i jest dla zanlechanego oblizywania kleisty; krowy dojne utracają mleko.

Drugi przeciąg. We dwa, trzy dni wzrasta choroba, i w tym peryodzie staje się widocznym jeszcze większe opadnięcie sił, które się okazuje przez częste leżenie, bydłęta uginają się za naciśnięciem grzbietu, utracają apetyt, łzy i smark są ropiaste; częstokroć pokazują się na grzbiecie wietrzna puchlina, która przeciągając po niej ręką, chrzęszczący odgłos wydać; czasem wysypiają się na grzbiecie krosty, a niekiedy formują się guzy ropliwe, wreszcie poczyna się smrodliwa biegunka, z rzadszym co raz wymiotem, dychawicą i nagłym opadnięciem z ciała. Prócz tego tu i owdzie w paszczy i na języku dać się widzieć nażarcie, czyli owrzodzenie.

Trzeci przeciąg. Choroba wzięta górę, kiedy bydłęta ięczą, ciągle leżą, ledwie oddychają, żadnego karmu i napoju nieprzyjmują, szyję trętawą w różnym utrzymują kierunku, kiedy wargi, język i uszy ziębną; wreszcie, kiedy brzuch nabrzmiewa, ślina flegmista i przez długi pobyt w paszczy dla utrudzonego połykania, smrodliwa, i bydłęta prawie samą cuchnącą ze krwią pomieszaną wodą laxują, z gwałtownym wydymaniem i wyparciem kiszki odchodowej, przez co też krowy cielne w tym zakresie obumarłe cielęta ronią i same wnet potem w konwulsjach zdychają.

Po otworzeniu bydłęcia, w ciągu choroby iawnie upadłego, lub dobitego, znajdują się: pęcherz żółciowy nader wielki, wodnistą żółcią napełniony; wątręba biała i krucha, dwa pierwsze żółdki zgnieciem powietrzem wydęte, trzeci żółdek czyli więgi wypełniony zeschniętym karmem, który z onego fałdami niby spoiony jest: czasem jednak ale to rzadko, jest w nim karm jak miękka papka; czwarty żółdek, czyli śluz, jest prawie próżny, żółtą ze krwią pomieszaną wilgocią napełniony; wewnętrzna onego powierzchnia karmazynowa i brunatna, co gangrenę oznacza. Takowe znaki poprzedniego zapalenia, rozciągają się mnięj więcej na kiszki, osobliwie dwunastocalową.

Niekiedy dałą się widzieć ślady zapalenia i gangreny, i w innych trzewach, iako to: w mózgu, płucach, śledzionie, macicy i t. p.

Lekarsko-policyjne prawidła co do bydła chorego.

1. Kiedy choroba obarczyła dopiero iednę lub kilka sztuk bydła w trzodzie, wówczas przeprowadzić chore bydło do miejsca nie bardzo odległego i ogrodzonego, tam za pomocą powroza na szyję założonego, kazać udusić, i z tém wszystkiém, coby śliną, lub krwią owego bydła zbroczoném było, zakopać.

2. Jeżeli zaraza wielką część trzody już obarczyła, natenczas należy dla zagrozenia dalszemu szerzeniu się choroby:

a. Zostawić całą trzodę w stanowisku, i takowe rowem opasać, wchodów i wychodów tego miejsca pilnować, niepotrzebnych widzów oddalać, nawet samych właścicieli i zwierząt innych nie wpuszczać; ludzi staranie o chorych mających i zwierząt w oborze będących, nie wypuszczać; bydłętą upadłe, gnoy po nich i po chorych w granicach tego obrębu zakopywać, łoy tamże przetapiać, i nic z tego za ten obręb nie wynosić, co przez chore bydło iest zbrukaném.

b. Aby iednak zdrowe lecz podeyrzane zamknięte sztuki bydła rogatego prędczy przechorowały, i niebezpieczeństwo przeniesienia zarazy zmniejszoném zostało, potrzeba całą trzodę szczepić, co się następującym skutecznia sposobem:

M a t e r y a d o s z c z e p i e n i a

Do szczepienia używa się świeżo zebranych łez, lub też smarku, od bydła tą zarazą obarczonego, w ciągu od 8 do 15 dnia, po wszczęciu się, w bydłociu choroby: tudzież krwi i żółci z bydłęcia, na tę zarazę upadłego.

Narzędzia. Igła gruba lub szwayca i sznurek bawełniany, cztero lub sześciopłatkowy, na poł stopy długi, albo też same pakuły.

Miejsce. Naydogodniéjsze iest, na wewnętrzny stronie zadnich nóg, można iednak i na podgardlu szczepić.

Operacya. Na obraném miejscu składa się skóra w fałdę i przez takąą przeciąga się z góry na doł, zapomocą igły lub szwaycy, sznurek w iedną z pomienionych wilgoci, świeżo umaczany; poczem przeciąga się ów sznurek tam i sam, aby się matarya ocierała, i nareszcie związuia się końce sznurka. Trzeciego lub piątego dnia po wykonaném szczepieniu, rana się zaognia, a 6 lub 7 dnia, zaraza bydłęca rzeczywicie wybucha. W ów czas sznurek, iako niepotrzebny wymuile się. Na podgardlu na-

rzyna się skóra, w obwodzie od mięsa nieco oddziela, i w ten otwór kładą się pakun-
ły z materyą, i plastrem przykrywają się.

3. Kiedy zaraza panuje w wielu trzodach i w wielu powiatach, niemasz w tém
razie nic lepszego dla ograniczenia rozszerzenia się iadu, iak wystawić dla kaźdey wsi
wspólny lazaret, który zrobić można z obory, stodoły, szopy i t. d. i tam wszelkie
chore i podeyrzane sztuki śpiesznie wprowadzać, ludzi zaś niepotrzebnych, iako to:
psów, kotów, i drobiu tam niewpuszczać. W dwóch ostatnich przypadkach należy
zamkniętemu choremu bydłu, przed podaniem lekarstw, na tych częściach, pod które-
mi znajduje się wewnątrz zaognienie, to jest na piersiach i brzuchu, przeciągać za-
włoki, lub też robić sztuczne wrzody.

Zawłoka robi się następującym sposobem:

Instrumenta. 1. Bistur prosty.

2. Igła, podobna do szwajcy tapicerskiéy i do igły, która się zwyczajnie do téy
operacyi i u człowieka używa.

3. Powrozek z włosów ogona końskiego i konopi, lub lnu równo ukrecony, do
otworu w igle stosownie gruby, mający pospolicie grubość palca, i tak długi, aby część
ogoz w ranie się znajdującą o kilka razy przewyższał.

4. Pożądany, ropienie ułatwiający środek, do nasmarowania lub posypania nim
sznurka, iako to: Spirytus terpentynowy, Unguentum digestivum, proszek z much
hiszpańskich lub też z czarnéy ciemierzycy i t. d.

5. Dwa kawałki drzewa.

Operacya. 1. Na przedniéy części piersi, goli się sierć, lub urzyna się noży-
cami.

2. Powszechna powłoka składa się w fałdę, i przeryna się w poprzek bisturem.

3. W zrobiony otwór kładzie się ostro-tępy koniec igły, takowym oddziela się
skóra od muszkułow, zazwyczaj na 4 cale wzdłuż.

4. Przez pomieniony kanał przeciąga się igła; mająca w swém uchu sznurek,
napuszczony jednym z wyliczonych środków.

5. W miejscu gdzie igła dobytą bydź-ma, przecina się bisturem skóra na szter-
czącym końcu igły, ta się wydobywa wraz z częścią powrozka, nareście i powrozek
z niej się wyciąga.

6. Końce powrozka związną się, aby nie wypadły.

7. Tak zawleczony sznurek dla lepszego zadrażnienia i wypływu uformowaney ro-
py, przesuwa się co dzień po kilka razy, w ranie tu i owdzie.

8. Po 3 — 4 dniach, w ranie będącą część sznurka wyciąga i ucina się, a dal-
sza, świeżą nasmarowana część sznurka posuwa się w ranę na miejsce pierwszy.

Zawłoka zostawia się pod skórą, u bydłał spasyłych przez dni 14, a u chudych
przez dni 8.

Sztuczny wrzód robi się następującym sposobem:

Miejsce. Ta operacya robi się na przedniej mięsistej części piersi, lub na brzu-
chu, albo w uszach.

I n s t r u m e n t a

1. Bistar prosty. (2. Drót żelazny z główką. (3. Kawał skóry, w grubość
palcu, wielkości i formy talara. (4. Korzeń ciemierzycy czarnej. (5. Konopie. (6
Obrany, ropienie popierający środek.

Operacya. Sztuczne wrzody robią się czworakim sposobem.

a. Skóra składa się w fałdę i w szerokości dwóch palców przeryna się bisturem,
tyle się zaś w obwodzie od muskułów oddziela, ażeby średni palec, w okole rany
względnie obrócić można.

W ten otwór wkłada się we dwoie złożony, pakułami obwinięty, i wybranym
środkiem opatrzony kawałek skóry, tam się go rozwia i otwór całkiem pakułami
wypełnia. Czwartego dnia skórę w ranie obraca się, pakuły świeżo nasmarowane
wkłada, i to następnie co dzień powtarza się.

b. Albo w dwóch, trzech miejscach dotyka się brzuch, rozpalonym żelazem,
wielkości talara.

c. Lub też, wypiekłszy w skórze otwór drutem rozpalonym, wkłada się wien
duży groch i plastrem przykrywa się.

d. Albo, przekłówszy ucho, kładzie się w zrobiony otwór, kawał korzenia cie-
mierzycy czarnej i tak dni kilka zostawia się.

4. Lekarz do szpitalu chorych wchodzący, ma się w płaszcz ceratowy i obuwie
do tego przeznaczone, iak np. w kalosze na buty ubrać; też po wyjściu przy wcho-
dzie zostawić ręce i płaszcz wodą zmyć, a ostatni rozwiesić na powietrzu.

5. Właściciele trzód, winni zwierchność miejscową o pomnażającą się li-
czbie chorego i upadłego bydła zawiadomić.

Zagroziwszy w ten sposób, ile to bydź mogło, dalszemu szerzeniu się choroby,
popiero do leczenia oosobnionego chorego bydła przystąpić można.

(Dalszy ciąg lekarsko-policyjnych prawideł) DODA-

DZIENNIKA URZĘDOWEGO

WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

w Warszawie dnia 11. Lutego 1828 Roku.

(Dokończenie opisania Zarazy bydłowej czyli Powietrza bydłarogatego.)

LECZENIE.

Ze wszystkich zachwalonych lekarstw, tylko jedno jest, którego dzielność przeciw tej zarazie przez wielorakie doświadczenie stwierdzona, to jest: Nadkwas solny (*Acidum muriaticum oxygenatum*), dodając do jednego funta kwasu, łót jeden tynktury solanu żelaza (*Tinctura ferri muriatici*), lub 15 granów opiłków żelaznych (*Limatura martis*) co skuteczność owego kwasu znacznie powiększa.

Ażeby to lekarstwo sprawiło pożądany skutek:

1. Trzeba je po zjawieniu się pierwszych znaków choroby, dopóki jeszcze bydło żyje i płie, zadawać: gdyż w tym czasie najszybciej działa, i większą część trzody od upadku zachowuje: przeciwnie skutek tego lekarstwa jest nader wątpliwym w ostatnim peryodzie, kiedy bydło nie chce żreć, ani pić, często laxnią i ciągle otętwiałe leżą.

2. Należy ten kwas do użycia wewnętrznego roztworzać, w chłodny, jednak nieco przestały wodzie, bo zbyt zimna i nadto ciepła, powiększa wewnętrzne boleści i ułatwia w początkowej chorobie, przechód zapalenia w gangrenę.

3. Kiedy bydło w czasie zadawania lekarstwa, kaszlać poczyna, lub mimo tego trudno przełykać, aby uniknąć uduszenia, należy wstrzymać się z nalewaniem lekarstwa do ukończenia kaszlu i potem nawet zwolna i po trosze do gardła wpuszczać.

4. W pierwszym i w drugim stopniu choroby, nadkwas solny z żelazem, wodą rozcieńczony, wlewać bydłu, pierwszego dnia rozpoczętego leczenia flaszką do gardła, w następującej ilości:

Dla cielęcia ssącego	Roztworza się	Łutów 3 Nadkwasu	w Półtora garca wody	I daie się przez godzin 12, co godzinę po $\frac{1}{2}$ kwarty
Dla iednéy szkuki rocznego i dwuletniego bydła	ditto	Łutów 6 Nadkwasu	w Trzech garcach wody	I daie się iak wyżej, każdą razą po kwarcie
Dla iednéy sztuki 3, 4 i 5 letniego bydła	ditto	Łutów 7 $\frac{1}{2}$ Nadkwasu	w Pół-pięta garca wody	I daie się iak wyżej, każdą razą po $1\frac{1}{2}$ kwarty
Dla iednego wołu karmnego i pracowitego	ditto	Łutów 9 Nadkwasu	w Sześciu garcach wody	I daie się iak wyżej, każdą razą po pół garca

5. W trzecim przeciągu choroby, trzeba w pierwszych 24 godzinach leczenia, dać podwójną ilość tak roztworzonego kwasu, i nadto 3, 4 enem, każdą z kwarty wody i pół łota kwasu.

6. Przymie jest bardzo użytecznie, kiedy nie ma wysypki, obrzmałości i bólu grzbietu, chędożyć bydło szczotką twardą kilka razy dniem, lub co lepijéy, nawet gdy się dopiero powiedziane wypadki znajdnią, grzbiet od głowy do ogona, sukniem lub płótnem nacierać, zmoczywszy je w płynie złożonym z kwarty wody i łota kwasu solnego. Ten postępek ułatwia przedech i odciąga humory od kiszki: należy iednak bydłę czém przykryć i chronić od ciągu powietrza.

7. Tak postąpiwszy w pierwszym dniu leczenia, czekać dnia trzeciego, w którym zwyczajnie polepszenie następuje, co poznaje się z powracającą wesołości, częstego oglądania i oblizowania się, przeżuwania i chęci do iadła.

8. Kiedy tych znaków udowadniających powrót zdrowia nie ma, i choroba w iednakiéy porze zostaje; wypada według okoliczności zadawanie wewnętrznego lekarstwa, w połowie do podanéy ilości powtórzyć.

9. Gdy ta choroba połączona jest z zapaleniem pokarmowego kanału lub oddechowego, co się poznaie: z trudnego przełykania, wyciągnięcia głowy i usuwania za naciśnięciem szyi; należy zawiesić na rogach pod pysk bydłęcia chustę, umoczoną w samym kwasie solnym, skrapiając ją świeżo co godzinę, tak iednak, aby ta szmata po bokach głowy zwieszoną będąc, nie dotykała się oczów.

K A R M.

1. W czasie zoczenia poprzednich znaków i w pierwszym stopniu téy choroby, kiedy bydłęcia mają jeszcze apetyt, należy karm dawać w małej ilości: gdyż zbyt czny, iak sekcyja dowodzi, nie może być strawionym i na użytek ciała obróconym, owszem utrudza skutek lekarstwa, i pogorsza chorobę; nawet w czasie polepszenia, z powracającą chęcią do iadła, trzeba karmu oszczędnie dostarczać: inaczey obciąża żołądek i sprawia odęcie.

2. W obu tych zakresach, powinien karm bydź do trawienia łatwy, iako to: soczyste, pokrałane i osolone liście kapusty, marchew, brukew, tudzież pokrałane i po odgotowaniu ostudzone kartofle i rzępa; i karm takowy należy dni kilka podczas powracającego zdrowia dawać, potem dopiero sieczkę i siano parzone, z łyżką proszku ziela piołunu zmieszane, i wreszcie 9 dnia, suche karmy zakładać.

3. W czasie zadawania lekarstwa i w ciągu choroby, kiedy apetyt zupełnie stracony, należy w miejsce wyżej namienionych karmów, dawać bydłętom dostatecznie zasilające nalanie sienne, w następujący sposób sporządzone. Na dowolną ilość siana wonnego, naląc tyle wrzący wody, aby je przykrywała: po ostygnięciu, wyciska się woda, i przez dodanie soli, smakowitą czyni.

N A P O Y.

Dla chorego bydła ma bydź z przestaley wody, z przydatkiem dwóch garści otrąb, i takowy od początku choroby, nawet gwałtem po kwarcie, kilka razy dniem podawać, czego rozrzedzenie niestrawionych karmów wymaga.

Lekarsko-policyjne prawidła, co do bydła upadłego, tudzież karmów, sprzętów i naczyń, niemniety stanowisk, nareszcie innych zwierząt i ludzi.

1. Upadłe sztuki bydła wraz ze skórą, jeżeli jest na niéy iaki wyrzut, (którą iednak wpiérwéy nasiekać należy, aby prędzey zgniła i przez kogo nie została wzięta), tudzież z karmem zbrukanym, i spodniemi warsztwami karmu, który nad powałą o-

bory leżał, niemniędzy z gnoiem w stanowisku pozostałym, wywieźć końmi na miejsce od przechodu bydła wolne, i to wszystko niezwłocznie w dół 4 łokcie głęboki włożyć, ziemią na 3-4 stóp przysypać.

2. Kiedy skóra na bydłciu jest zupełnie czysta, można ją w miejscu do zakopania bydłcia przeznaczonym wraz z rogami zedrzeć, lecz takową należy tamże z rogami przez dni kilka moczyć w wapiennéj wodzie, i dopiero potem do wyprawy oddać.

3. Wyższe warsztwy karmu, który się nad powałą stanowiska bydłał chorych znajdował, można, z uwagą jednak aby nie został rozpruszonym, użyć dla bydła niepodległego na ten raz panującý choroby i przechorzałego, tudzież dla koni i owiec.

4. Sprzęty kruszcowe, iako to: łańcuchy i inne, wypalić w ogniu.

5. Gnoy w stanowisku po chorych i upadłych pozostały, końmi na pole wywieźć, strzegąc się rozproszenia, zaraz roztrząść, po kilku dniach poorać, a przed dopełnieniem tego, bydła na pole nie puszczać.

6. Ziemię ze stanowiska po chorych i upadłych, trzeba na dwie stopy wykopać, w dół wrzucić i inną ziemią na kilka stóp przywalić, a stanowisko świeżą ziemią, lub piaskiem, na parę stóp wysypać.

7. Posadzkę z kamieni lub cegły, myć po kilka razy gorącym ługiem, a przynajmniej wrzącą wodą; zaś podłogę dylową, kubły, żłoby, drabiny i. t. p. spalić.

8. Ściany murowane, wapnem pociągnąć, przynajmniej tak daleko, iak bydła głową dosięgnąć może.

9. Postawić w środku i kątach stanowiska płaskie talerze, napełnione dwiema częściami soli kuchennéj, na które wlewa się trzecia część kwasu siarczanego (*acidum sulphuricum*), dla wydobycia wyziewu solnego kwasu; potem zamknąć stanowisko, wszelkie w nim otwory pozatykać, a drugiego lub trzeciego dnia, znowu otworzyć, dla przeciągu powietrza.

10. Naostatek kiedy wszystko wyschło, bydła zdrowe tamże dopiero w 14 dni potem wprowadzać.

11. Wszelkie domowe zwierzęta i nawet bydło które przechorowało, po uśmierzonéj chorobie, należy myć po kilkokrotnie wiechciem w ługu zmaczanym, a szczególnie kopyta i racice.

12. Ludzie którzy u chorych sztuk przebywali, takowe dobiiali, upadłe wywe-

zill, powinni po kąpeli odmienić obuwie i odzienie, miane poprzedniczo na sobie obuwie spalić, odzienie zaś po kilkodniowym moczeniu w ługu, lub w wodzie z octem, wyprać i wysuszyć.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Ogólny Lekarskiy dnia 7 Grudnia 1827 r.

Referował Radca L. przy Kom: Rząd:

Spr: W. i Pol: Czł: R. O. L. Dr:

M. i Chir: *Rudnicki.*

Prezydujący

Naczelnny Lekarz Woyska

Dr: Med: *Stumer.*

Dr: *Roliński.*

Dr: *Woyde.*

Dr: *J. Fiałkowski.*

Nro 88.379. — WYDZIAŁ POLICYI,
KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Doszło wiadomości Kommissyi Rządowey Spraw Wewnętrznych i Policyi, iż Prezydenci i Burmistrze Miast, tudzież Wóyci Gmin, udzielając udaiącym się na spław Orylom i Flisom świadectwa, niezamieszczają na wydaniu świadectw opisu osoby tego, na którego imie takowe wydane, przezco zdarza się: iż po odbyciu podróży przed upłynieniem czasu świadectwem określonego, posiadający takowe, odstępuie laktiemu wótczędze, lub dezterterowi, który następnie przybiera imie w świadectwie wyrażone.

Reskryptem Kommissyi Rządowey Spraw Wewnętrznych i Policyi z dnia 26 Października r. b. Nro $\frac{4127}{835}$ zobowiązana do zapobieżenia takowem nieprzywoitościom, poleca Kommissya Woiewódzka Prezydentom i Burmistrzom Miast, oraz Wóytom Gmin, aby odtąd udzielane komukolwiek bądź, czy to na spław, lub w innym zamiarze godziwego zarobkowania z miejsca zamieszkania wychodzącym, świadectwa, opis iego osoby i wiek właściciela iego na karcie świadectwa zamieszczane było i aby uzyskujący takowe, był zobowiązany, iżby zaraz po powrocie z podróży, toż świadectwo do urzędu miejscowego zwracał.

Ostrzega bowiem Kommissya Woiewódzka Prezydentów i Burmistrzów Miast, oraz Wóytów Gmin, iż za każde zaniedbanie tych przepisów, kara Złp; 15 wymierzona będzie przez Kommissarza Obwodu, którzy iak naysciśléy dostrzegac tych uchybień, dostrzeżone karać, są niniejszym obowiązani.

w Warszawie dnia 23 Grudnia 1827 r.

Radca Stanu Prezes Kommissyi.

R. REMBIELIŃSKI.

Filipecki Sekr: Jlny.

Nro 81,612. — WYDZIAŁ POLICYI.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Na jednej z stacyów transportowych ustanowionych do odprowadzenia wólczegów, dostrzeżone zostało nadużycie w odbieraniu wprost z kassy przez Sekretarza Burmistrza należności za transporta, a gdy z dalszego nżycia należności tych, dostatecznie usprawiedliwić się nie mógł, winny obok przynaglenia go do zwrotu pieniędzy po-branych, od posady usunięty został.

O takowém dostrzeżeniu i ukaraniu, Kommissya Woiewódzka zawiadamia Urzę-dników i mieszkańców Woiewództwa, z ostrzeżeniem: aby kassyerowie mający powie-rzone fundusze transportowe, tak iak każde inne, niewypłacali nigdy należności, tylko na ręce tych, którzy ich kwitują, inaczey odpowiedzialnemi będą, rownie za naduży-cia wynikłe z odmiennego postępowania.

w Warszawie dnia 4 Stycznia 1828 r.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

R. REMBIELIŃSKI.

Filipecki, Sekr. Jener:

Nro $\frac{5898}{1271}$. — WYDZIAŁ SKARBOWY, SEKCJA EKONOMICZNA.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Stosownie do odezwy Kommissyi Woiewództwa Kaliskiego w skutku Reskryptu Kommissyi Rządowey Przychodów i Skarbu uczynioney; poleca Wóytom, Burmistrzom i Prezydentom Woiewództwa tuteyszego, ażeby zwykłym sposobem nayscisleysze do-pełnili w Gminach swych śledztwo pobytu i fundusów Stanisława Karczewskiego, lub jego Sukcessorów, byłego gaiowego w urzędzie leśnym Szadek; o skutku którego Kommissarzy właściwych Obwodów zawiadomić należy, a ci naydaléy w dniach 30 stosowne rapporta złożyć są obowiązani.

w Warszawie dnia 26 Stycznia 1828 r.

Radzca Stanu, Prezes Kommissyi.

R. REMBIELIŃSKI

Sekr. Jener. Filipecki.

Nro 105,048. — WYDZIAŁ POLICYI.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Poleca Wóytom i Burmistrzom, niemnléy mieszkańców Woiewództwa Mazowie-

ckiego wzywa, iżby pilną dawali baczość na Franciszkę Garczyńską mającą lat 27 ze wsi i Gminy Szymanowá w Obwodzie Sochaczewskim; Jana Godlewskiego lat 46 mającego, z Gminy Jeruzal, w Obwodzie Rawskim; Antoniego Kobietek, lat 15, i Adama Białek, lat 22, obudwu z miasta Błonia, w Obwodzie Warszawskim; Maryannę Wiśniewską, lat 14, z miasta Gróyca, w Obwodzie Warszawskim; Magdalenę Florczyńską, lat 31, z Gminy Gzdów; Wincentego Sikorskiego, lat 37, z wsi Celigów, Gminy Wałowice, i Franciszkę Zgodowską, lat 22, z miasta Rawy, w Obwodzie Rawskim; które to osoby z miejsc powyżey wyrażonych bez świadectwa do przesiedlenia wyszły. W razie wyśledzenia onych, winni są wprost do Kommissarza Obwodu odesłać, celem zarządzenia dokąd należy transportu.

w Warszawie dnia 28 Stycznia 1828 r.

Radca Stanu Prezes Kommissyi

R. REMBIELIŃSKI.

Filipecki Sekr: Jlny.

Nro 32,164. — WYDZIAŁ POLICYI.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Przekonawszy się z zaszczytów Korrespondencyi tak z Urzędem Muncypalnym Miasta Stołecznego Warszawy, iak z Kommissarzami Obwodu, że osoby następujące:

1. Franciszka Ruściewiczowa.
2. Felix Wiśniewski, z familią.
3. Karol Olszewski.
4. Maryanna Klemszewska.

5. Magdalena Bratkowska, ani do miejsca obranego nowo zamieszkania stosownie do udzielonych im świadectw, nie udały się, ani też w dawnym swym zamieszkanu wynalezionemi być mogą; Kommissya Woiewódzka w celu wykrycia ich terażniejszego pobytu: poleca Woytom, Prezydentom, Burmistrzom, Obywateli i mieszkańcóm Woiewództwa tuteyszego wzywa, aby na wymienione powyżey Osoby, pilną zwracali baczość, a wraże dostrzeżenia z niéy którey, natychmiast przytrzymali, i Kommissarzowi Obwodu właściwego odesłali, dla postąpienia stosownie do Dekretu Króla Jmci: Saskiego z dnia 18 Stycznia 1810 r.

w Warszawie dnia 30 Mca Września 1827 roku.

Radca Stanu Prezes Kommissyi.

R. REMBIELIŃSKI.

Filipecki Sekr: Jener:

Nro 85,023. — WYDZIAŁ POLICYJNY.
KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Stosownie do zarządzenia swego z dnia 7 Lutego 1820 r. w Dzienniku Woiewódzkim Nro 203 ogłoszonego, podaie do wiadomości publiczney; iż znaleziono w Obwodzie Łęczyckim Gminie Daszyn, konia maści gniadéy, lat 15 mającego, na prawą nogę przednią kulawego.

2. w Obwodzie Warszawskim we wsi Bramki-górne, w domu pustym, kuferek skórzanny, prętem żelaznym obwiedziony, z kludeczką małą, a w nim znajdował się pulares kitaykowy i papiery w języku Rossyjskim.

3. w Obwodzie Sochaczewskim, Stefan Murzywka, gospodarz z wsi Liszkowic, idąc z miasta Kutna, na drodze publiczney, za wsią Plecką Dąbrową, znalazł srebrną łyżeczkę krzywą, przy trzonku złamaną i pociętą.

4. w Obwodzie Gostyńskim, w Gminie Jeziorko, we wsi Kocierzewie, ujęto konia maści kasztanowatéy, łysego, grzywy i ogona konopiastych, nogów po kolana białych, lat 6 mającego, tudzież siodło na nim i worek z dwoma torbami.

Kommissya Woiewódzka wzywa zatem właścicieli, z nazwiska i miejsca zamieszkania niewiadomych, aby po odebranie powyższych obiektów, z dowodami onychże własność usprawiedliwiającemi, w przeciągu trzech miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia, do Kommissarza Obwodu właściwego zgłosili się, gdyż po upłynieniu tego terminu, z znalezionemi przedmiotami podług cytowanego na początku zarządzenia postąpieniem będzie.

w Warszawie dnia 30 Października 1827 r.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

R. REMBIELIŃSKI.

Filipecki Sekr. Jener.

L i s t G o Ń c z y.

Sąd Policyi Poprawczéy Obwodu Warszawskiego Wydziału I.

Wzywa wszelkie władze tak Woyskowe iako i Cywilne nad bezpieczeństwem publiczném czuwające, iżby Alexandra Ledwańskiego, byłego officyalistę w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, o oszustwo obwinionego, z tuteyszego aresztu Policyjnego zbiegłego, śledzić, i uiąwszy go, Sądowi naszemu pod ścisłą strażą odstawić raczyły. Rysopis zbiegłego iest następujący: wzrostu dobrego, twarzy ściągtéy, nosa dużego, włosów na głowie ciemno-bład, wymowa iego trudna.

w Warszawie dnia 22 Stycznia 1828 r.

Za Sędzię Prezydującego, Szezawiński Assessor.

DODATEK DRU.

DODATEK DRUGI DO NUMERU 624.
DZIENNIKA URZĘDOWEGO.

w Warszawie dnia 11 Lutego 1828 roku.

Nro 97.214. — WYDZIAŁ SKARBOWY.
KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Dla wiadomości Kontrybuentów podatki do Kass Obwodowych w Mcu Marcu r. b. wnieść obowiązanych, zamieszczając poniżej Rozkład kolejnego Parafiami uiszczania się, uwiadamia zarazem: iż w tém Miesiącu podatek z Dóbr rozdawanych przez Króla Pruskiego, Kanon, Kompetencye, Procenta Administracyjne, kwarta z Dóbr Starościńskich, Podymne zwyczajne i podwyższone, Kontyngens, Liwerunkowy dworski i Składka Ogniowa opłacone być winny. Ostrzega przytém Kommissya Woiewódzka, że do opóźniających się Kontrybuentów, egzekucya w Mcu Kwietniu r. b. wysłaną zostanie.

w Warszawie dnia 6 Mca Lutego 1828 roku.

Radca Stanu, Prezes

R. REMBIELIŃSKI

Filipecki, Sekr. Jener:

z Obwodu Warszawskiego.

- Dnia 3. Marca Parafie: Wola, Powsin, Wilanów i Służew.
- 4. Skaryszew, Tarchomin, Zerzeń i Kiełpin.
- 5. Ujazdów, Babice, Pęcice i Raszyn.
- 6. Piaseczno, Zbików i Borzęcin.
- 7. Wawrzyszew, Łomna i Chotomów.
- 10. Nieporęt, Wieliszew i Nowo-dwór.
- 11. Błonie, Brwinów i Rokitno.
- 12. Żuków, Nadarzyn, Grodziski Kazuń.
- 13. Lutkówka, Skuły, Tarczyn i Izdebnó.
- 14. Leszno, Oyrzanów, Osuchów i Rembertów.
- Dnia 17. Marca Parafie: Głusk, Radziejowice i Mszczonów.
- 18. Góra, Czersk, Słomczyn i Konary.
- 19. Chynów, Ostrołęka i Warka.
- 20. Promna, Sobikow i Wrociszew.
- 21. Boglewice, Michałowice, Jasienice i Pieczyńska.
- 24. Błędów, Drwałew, Jeziorka i Jazgarzew.
- 26. Groiec, Prażmów, Wilków i Werów.
- 27. Belsk, Goszczyn, Lipie i Lewiczyn.
- 28. Łęczeszycze, Przybyszew i Mogielnica.

z Obwodu Gostyńskiego.

- Dnia 3. Marca Parafie: Kutno, Zychlin, Łą- Dnia 17. Marca Parafie: Soleć, Dobrzyków
koszyn, Łęki i Orłów. i Radziwie,
— 4. Strzelce, Beldno, Kaszewy, Opo- — 19. Zyck, Brzozów i Głogowice.
rów i Mnich. — 20. Białotarsk i Rdułów.
— 5. Grochów, Nowe, Imielno i Sokołów. — 24. Kocierzew, Rybno i Giżyce.
— 7. Łanięta, Trębki, Susierz, i Gostynin. — 26. Chodów, Dzierzbice i Dąbrowice.
— 10. Złaków, Kiernozia, Luszyn i Pacyna. — 27. Jamno, Gombin i Czermno.
— 13. Sanniki, Osmolin i Troszyn. — 28. Iłów i Sełek.
— 14. Bąków, Zduny i Plecka Dąbrowa.

z Obwodu Kujawskiego.

- Dnia 3. Marca Parafie: Włocławek, Wle- Dnia 14. Marca Parafie: Służewo, Ostro-
niec i Brześć. wąs, Koneck i Siniarzewo.
— 4. Kruszyn, Kłobka, Broniewo i Lu- — 17. Straszewo, Sędzin i Kobieltce.
bomin. — 18. Radzieiewo, Broniewo i Bronisław.
— 5. Zgłowiączka, Lubraniec i Dąbie. — 20. Krzywosądz, Byczyna i Kościelna
— 6. Osłęciny, Bytoń i Swierczyn. wieś.
— 7. Orle, Chalno, Mąkoszyn i Lubotyń. — 21. Witowo, Piotrkowo i Kaczewo.
— 10. Brdów, Babiak i Wrząca wielka. — 24. Kowal, Wistka Szlachecka i Smiło-
— 11. Sompolno, Połajewo, Broniszewo i wice.
Sadlno. — 26. Białotarsk, Kłotno i Lubień.
— 12. Łowiczek, Bądków i Lubanie. — 27. Kłobka, Grabkowo i Chocień.
— 13. Zbrachlin, Nieszawa, Raciążek i — 28. Chodecz, Przedecz i Błenna-
Słońsk. — 29. Izbica, Modzerowo i Duninowo.

z Obwodu Łęczyckiego.

- Dnia 3. Marca Parafie: Łęczyca i Łódź. Dnia 12. Marca Parafie: Topola i Tum.
— 4. Mazew i Mileszki. — 13. Tur i Umienie.
— 5. Modlna i Pieczew. — 14. Witonia, Alexandrów i Zgierz.
— 6. Piątek i Parzęczew. — 17. Błonie, Borysławice i Bierzwienna.
— 7. Poddębice i Siedlce. — 18. Bałdów, Chełmno i Chodów.
— 10. Sławoszew i Strzegocin. — 19. Dąbie i Domaniew.
— 11. Solca, Ozórków i Sobutka. — 20. Dalików i Grabów.

Dnia 21. Marca Parafie: Grzegorzew i Góra. Dnia 26. Marca Parafie: Kałów i Kazimierz.
 — 24. Gieczno i Kłodawa. — 27. Leznica i Lezniczka.

z Obwodu Rawskiego.

Dnia 1. Marca Parafie: Rawa, Boguszyce, Dnia 13. Marca Parafie: Główno, Jeżew i
 Czerniewice i Krzemienica. Sobota.
 — 3. Rzczyca, Sierzchy i Cielądz. — 14. Inowłódz, Stryków i Bratoszewice.
 — 4. Regnów, Lewin, Zdzary i Łęgonice. — 15. Ujazdów, Lubochuia i Budziszewice.
 — 5. Nowemiasto, Lubania i Sadkowice. — 17. Chorzęcin, Łaznów i Gałków.
 — 6. Biała, Choyната i Jeruzal. — 18. Dmosin, Niesułków i Mąkolice.
 — 7. Babsk, Kurzeszyn i Stararawa. — 19. Dobra, Kołacin i Koźle.
 — 8. Żelazna, Wysokiennice i Głuchów. — 20. Lipce, Oszkowice i Szczawin.
 — 10. Janistawice i Białynin. — 21. Skoszewy, Słupia i Waliszew.
 — 11. Maków, Bełchów i Skierniewice. — 22. Tomaszów i Zelechlinek.
 — 12. Bendków, Bielawy i Brzeziny.

z Obwodu Sochaczewskiego.

Dnia 1. Marca Parafie: Chruślin i Łowicz. Dnia 11. Parafie: Sochaczew, Troianów i
 Młodzieszyn.
 — 3. Domaniewice i Pszczonów. — 12. Kaski i Zawady.
 — 4. Bednary i Nieborów. — 13. Brochów, Mistrzewice i Kamion.
 — 5. Bolimów i Kapin. — 14. Kampinos i Pawłowice.
 — 6. Kozłów Szlachecki i Biskupi. — 17. Wsie do Parafii w innych Ob-
 — 7. Kurdwanów i Wiątki. wodach położonych należące.
 — 10. Białynin, Mikołajew i Szymanów.

z Obwodu Stanisławowskiego.

Od 1. do 4. Marca Parafie: Mińsk, Długa-Kościelna, Okuniew, Kobyłka i Radzymin.
 — 4. — 7. — Dąbrówka, Niegów, Postoliska i Klembów.
 — 7. — 10. — Poświętne, Pustelnik i Glinianka.
 — 10. — 12. — Wiązowna, Karczew i Kołbiel.
 — 12. — 14. — Siennica, Kiczki i Latowicz.
 — 14. — 16. — Jeruzal, Kuflew i Cegłów.
 — 16. — 20. — Jakóbów, Kałuszyn, Olexin i Wierzbno.
 — 20. — 24. — Czerwonka, Pniewnik i Jadów.
 — 24. — 27. — Kamionna, Kamieńczyk i Sulejów.
 — 27. — 31. — Dobre, Wiśniew i Stanisławów.

*Listy Gończe.**Sąd Policji Poprawczy Wydziału Lubelskiego.*

Wzywa wszelkie Władze tak cywilne iako i woyskowe, aby Kuszaia Tkacza z imienia niewiadomego, o kradzież obwinionego, z mieysca zamieszkania zbiegłego, podług dołączonego opisu śladzić, schwycić, a wrazie ujęcia onegoż, pod ścisłą strażą do Sądu Naszego dostawić raczyły.

Opisanie osoby: Kurzay Tkacz z imienia niewiadomy, lat 38 liczący, katolik w Mieście Bychawie, Powiecie i Woiewództwie Lubelskiem ostatnie zamieszkanie mający, wzrostu średniego, twarzy ślągły, włosów blond, oczu siwych, nosa miernego; ubior: miał na sobie sukmanę siwą, kamizelkę ponsową, spodnie i koszulę konopną, czapkę z czarnym baranem i buty na obcasach.

w Lublinie dnia 16 Mca Stycznia 1828 roku.

Sędzia Prezydujący, J. Kostecki.

Za Pisarza Sądowego, Gembarzewski.

Sąd Policji Poprawczy Wydziału Kaliskiego.

Wzywa wszelkie Władze tak cywilne iako i Woyskowe, aby na Jana z nazwiska niewiadomego szczególniejszą zwróciły uwagę, o ile można nayscisley go gdzie się tylko da, śledziły, wrazie spostrzeżenia ujęty i iako o podpalenia i różne inne zbrodnie obwinionego, pod najostrzeyszą strażą Sądowi tuteyszemu dostawić raczyły.

Rysopis tegoż jest następujący: Jan z nazwiska niewiadomy, wzrostu średniego, tuszy szczupły, włosów na głowie rudawych krótko obciętych, twarzy okrągły dość chuderlawey dziobatey, nosa małego okrągłego, jeszcze niezarastał, lat dwadzieścia kilka mający; ubrany był w spencerek sukienny niebieski jeszcze dobry ordynaryiny, na guziki w także sukno obszyte na rząd spięty; chustkę na szyi białą, spodnie białe płócienne dość cienkie na buty spuszczone, furazerkę okrągłą z sukna takiegoż iak spencerek z paskiem u dołu czerwonym sukiennym bez rydelka, prócz tego przepasany na szyi i w pół chustką kobiecą na białym tle w różne wielkie kwiaty, frenalzle białe mającą.

Kalisz dnia 15 Stycznia 1828 roku.

J. Poleski.

OBWIESZCZENIA.

Sąd Policji Poprawczej Obwodu Warszawskiego Wydziału I.

Podając do publicznej wiadomości, iż w dniu 20 Maja 1827 r. między godziną pierwszą a drugą z południa, w domu pod liczbą 551 przy ulicy Długiej, skradzione zostały różne rzeczy i pieniądze, a między temi dwa talary Saskie, talar z czasów Króla Stanisława Poniatowskiego, medal z Matką Boską Częstochowską w złoto oprawny, zegarek srebrny z łańcuszkiem włosianym czarnym i trzema kluczami, pierścionków 4 złotych, jeden żelazny na pamiątkę X. Józefa Poniatowskiego zrobiony i serwetka nowa; wzywa wszelkie Władze i osoby prywatne, ażeby dostrzegłszy w ręku osób niepodobnych do posiadania rzeczy powyżey opisane i z kradzieży gwałtowney pochodzące, Zwierzchność o tem lub Murgrabiego Piotra Wasilewskiego ich właściciela, w domu przy ulicy i liczbą jak wyżej zamieszkałego, zawiadomić nieomieszkały.

w Warszawie dnia 29 Stycznia 1828 roku.

Za Sędziego Prezydującego Assessor, Wincenty Szezawiński.

Sąd Policji Poprawczej Obwodu Warszawskiego Wydziału II.

Podaje się do publicznej wiadomości, iż około początku 1826 roku, skradzioną być miała furmanowi z transportu okowity powracającemu, klacz gniada, lat 5 mająca z chomontem i uździenicą; pieniądze za tę klacz w ilości Złp: 70 w depozycie Sądu tutejszego znajdują się; wzywa więc niewiadomego właściciela, aby własność klaczy i skradzenie mu takowey w przeciągu dni 30 udowodnił, gdyż inaczey, Summa ta na Skarb przysądzoną będzie.

w Warszawie dnia 12 Stycznia 1828 roku.

Sędzia prezydujący, Betlęy.

J. Karoli.

Gdy po zaszłej śmierci w dniu 27 Września 1827 roku, Mikołaja Tankowicza właściciela kamienicy w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nrem 541 położoney, zaś w dniu 29 tegoż samego miesiąca i roku Małżonki tego Rozalii z Dursów Tankowiczowey, wierzycielki kapitału na pomienioney kamienicy, w dziale IV pod Nrem 3 Hypotecznie zabezpieczonego, spadek się otworzył; w myśl przeto Art: 127 et seq:

prawa Seymowego o hypotekach z roku 1818, wyznaczając termin roczny na dzień 6 Lutego 1829 roku; wzywa się wszystkich interessantów, aby w przeciągu tegoż roku a nappóźniej w terminie oznaczonym, w Warszawie w pałacu Rządowym Krasieńskich zwanym, w Kancellaryi Hypotecznój Woiewództwa Mazowieckiego stawili się, i prawa swe iakie do spadku tego mieć sądzą, udowodnili, inaczej bowiem prekludowani będą.
w Warszawie dnia 24 Stycznia 1828 roku. Kowalewski, R. W. M.

Po zaszłéy w dniu 21 Maia r. b. śmierci niegdy ś. p. Jana Penczakiewicza, wierzyciela summy 2,800. Złp: na dobrach Boglewice w Powiecie Czerskim, Wdztwie Mazowieckiem położonych, w dziale IV pod Nro 6. hypotecznie zabezpieczonéy, spadek o-
twartym został; wzywa się przeto wszystkich intressantów, aby w przeciągu roku ie-
dnego, a naydaley w dniu 17 Sierpnia 1828 roku, w Warszawie, w Pałacu Krasień-
skich w Kancellaryi hypotecznój przed Regentem Wilskim stawili się i prawa swego
iakieby mieć mogli dopilnowali, inaczej prekludowani będą.]

w Warszawie dnia 26 Czerwca 1827 roku.

Jan Felix Wilski, Regent.

Franciszka z Figurów Brenertowa, małżonka Antoniego Brenerta, 29 Stycznia r.
b. beztestamentowo zmarła, otworzyła po sobie spadek; co podając do wiadomości,
naznacza się na godzinę 11 przed południem, w Kancellaryi hypotecznój tuteyszej,
w dniu 5 Sierpnia 1828 roku, termin dla przepisania tytułu własności posiadłości w
Warszawie przy ulicy Nowolipie pod liczbą 2418 i 2419 położonych.

w Warszawie dnia 3 Sierpnia 1827 roku.

Jan Wincenty Bandtke, P. A. K. P. i R. K. H. W. M.

Z powodu śmierci X. Pawła Berkowskiego, właściciela nieruchomości przy ulicy
Powązkowskiej, Nro 26 Litt: B. z pozostawieniem rozporządzenia Testamentowego,
dnia 21 Lipca 1827 r. nastąponéy, zapisaném zostało w xiędze hypotecznój (powyż-
széy nieruchomości toczące się postępowanie spadkowe, azaś do przepisania tytułu wła-
sności na kogo wypada, termin iednoroczny w Kancellaryi hypotecznój na dzień 6 Li-
stopada 1828 r. o godzinie 10 z rana wyznacza się.

w Warszawie dnia 24 Października 1827 r.

Jan Felix Wilski, R. K. Z. W. M.

Przez śmierć Maryanny Zarębianki, współ-właścicielki nieruchomości Nro 2974. Litt. A. beztestamentowo w dniu 29 Grudnia 1826 r. nastąpioną, otworzył się spadek i toczące się w téj mierze wedle prawa Seymowego z roku 1818. Art: 125. postępowanie, w księdze wieczystej zapisaném zostało; dla przepisania zaś tytułu własności spadkowej na imie spadkobierców, termin iednoroczny w Kancellaryi hypotechny na dzień 25 Października 1828 r. oznacza się.

w Warszawie dnia 15 Października 1827 r.

Jan Felix Wilski R. K. Z. W. M.

Po śmierci Antoniny z Frankowskich, imo Dobrowolskiéy, zdo Kotowskiéy, współ-właścicielki nieruchomości pod liczbą 2722. w Warszawie położonéy, w dniu 22 Grudnia 1819 r. zaszły, otworzył się spadek; celem więc przepisania tytułu własności rzeczonéy nieruchomości na kogo z prawa wypadnie, wyznacza się dla dopełnienia formalności prawem Seymowém o hypotekach z roku 1818 wskazanych, termin roczny na dzień 3 Maia 1828 r. w Kancellaryi hypotechny podpisanego Regenta, na godzinę 10 z rana.

w Warszawie dnia 18 Kwietnia 1827 r.

Jan Felix Wilski, R. K. Z. W. M.

Jan Chrystyan Schüsler, 18 Listopada 1826 roku zmarły, właściciel posiadłości w Warszawie sub Nro 255. i 2162. położonych, tudzież wierzyciel summ; a, Złp: 5,700. i Złp: 500. na domu sub Nro 1989. b, Złp: 24,000. i Złp: 12,000. na domu sub Nro 470. c, Złp: 24,000. na domu sub Nro 737. i 738. d, Złp: 12,000. na domu sub Nro 430. e, Złp: 50,000. na domu sub Nro 43. f, Złp: 30,000. na domach sub Nro 2,177. i 1809. Litt: C. g, Złp: 12,000. Złp: 24,000. i Złp: 3,000. na domach sub Nro 1366. i 1367. h, Złp: 14,000. na domu sub Nro 276. i i, Złp: 14,969 gr: 7½. na domu sub Nro 338. w Warszawie hypotekowanych, otworzył po sobie spadek; co podając do wiadomości, naznacza się na godzinę 10 z rana, w dniu 8 Sierpnia 1828 roku w Kancellaryi hypotechny tuteyszej, termin, dla przepisania tytułu własności domów i wierzycelności powyżey wyszczególnionych, i dla wykreślenia wierzycelności ostatniéy, sub Litt: i wyżej wyrażonéy. w Warszawie dnia 3 Sierpnia 1827 r.

Jan Wincenty Bandtkie. Pisarz Aktowy K. P. R. K. H. W. M.

Po Annie z Gautierów Filipeckiéy wdowie, 15 Września 1827 r. zmarłej, otworzył się spadek; co podając do wiadomości, naznacza się w Kancellaryi hypotechny tuteyszej, na godzinę 11 zrana, 16 Listopada 1828 r. termin, celem przepisania własności

ści domu w Warszawie przy Rynku Starego Miasta sub Nro 47 stojącego, tudzież summ spadkowych: *a.* Złp: 20,000. na domu sub (Nro 659, *b.* cz. zł. 2,140. na domu sub Nro 467. Litt: *A. c.* Złp: 8,000. na domu sub Nro 1258. Litt: *C. d.* Złp: 6,000. na dobrach Brzeziny i przyległościach, Powiatu Brzezińskiego, *e.* cz. zł. 1,000. na dobrach Obory i przyległościach, Powiatu Czerskiego; nakoniec *f.* Złp: 12,000. na dobrach Gole i przyległościach, Powiatu Błonskiego, hypotecznie ubezpieczonych.

w Warszawie dnia 7 Listopada 1827. r.

Jan Wincenty Bandtkle, Pisarz Akt. K. P. R. K. H. W. M.

Gdy po zaszły śmierci w dniu 16 Września 1825 r. Praxedy z Wilkanowskich Górskiej, wierzycielki dwóch kapitałów po 22,611. Złp: wynoszących, a na dobrach Nowa Wieś z przyległościami, Powiatu Łęczyckiego i na dobrach Strzegocinie z przyległościami, Powiatu Ostrowskiego, hypotecznie zabezpieczonych i innych, spadek się otworzył; wzywa się przeto wszystkich Interessentów, aby w przeciągu roku iednegoż a naydalé w dniu 4 Lutego 1829 r. w Pałacu Rządowym Krasieńskich zwanym, w Kancellaryi hypoteczney Woiewództwa Mazowieckiego stawili się, i prawa swe iakie do tegoż spadku mieć sądzą, udowodnili, inaczéy bowiem prekludowani będą.

w Warszawie dnia 22 Stycznia 1828 r.

Kowalewski Regent W. M.

Wiadomo się czyni, iż possessya tu w Warszawie przy ulicy Rybaki, Nro 2527. na gruncie czynszowym położone, do Sukcessorów po Stanisławie i Krystynie z Koelebrów małżonków Nowickich należąca, sprzedana będzie przez publiczną licytacją w drodze działów, z mocy wyroków Trybunału z dnia 23 Listopada 1826 r. i 29 Marca 1827 r. Possessya takowa otaxowana jest sądownie na Złp: 3226. Składa się z domu drewnianego z piwnicami i sklepieniem murowanemi, szpiclerza, drwalki i komurek dokładniéy w taxie i zbiorze obiaśnień, w Kancellaryi W. Grefkowicza Pisarza Wydziału IV. złożonych i u podpisanego Patrona znajdujących się, opisana; po odbytych publikacyi warunków przygotowawczego i stanowczego przysądzenia, gdy nikt w ostatecznym terminie niepostąpił summy z taxy wypadłéy, przeto oznaczony ieszcze zostął ostateczny termin na dzień 15 Lutego r. b. na godzinę 4tą z południa, w mieseu posiedzeń Trybunału i przed W. Siekierskim Sędzią Trybunału Delegowanym, w którym licytacya od summy zmniejszonéy 1,500 zł. zaczynać się będzie.

Działo się w Warszawie dnia 30 Stycznia 1828 r.

Buczyński Patron sprzedaż popierający.

. DODATEK DRU.

DODATEK TRZECI DO NUMERU 624.
DZIENNIKA URZĘDOWEGO.

w Warszawie dnia 11. Lutego 1828 r.

O B W I E S Z C Z E N I A.

Chrystyan Jakób Schüssler, 24 Lutego 1820 roku beztestamentowo i bezpotomnie zmarły, otworzył po sobie spadek; co podając do wiadomości, naznacza się na godzinę 11. przed południem 8 Sierpnia 1828 roku w Kancellaryi hypotecznój tutejszój termin dla przepisania tytułu własności kamienicy spadkowej, w Warszawie przy Rynku Nowego Miasta pod liczbą 338 położonej.

w Warszawie dnia 6 Sierpnia 1827 roku.

Jan Wincenty Bandtke, P. A. K. P. i R. K. H. W. M.

Ogłasza się otwarcie spadku po Stanisławie Słupskim, współ-właścicielu domu w Warszawie przy ulicy Furmańskiej pod Nro 2702 stojącego, w dniu 2 Stycznia 1827 roku zmarłym, z oznajmieniem, iż do przepisania tytułu własności na imie osób prawo do tego spadku mających, wyznaczony jest termin pod prekluzją na dzień 11 Lutego 1829 roku o godzinie 10 z rana w Kancellaryi hypotecznój przed podpisanym Regentem.

w Warszawie dnia 4 Lutego 1828 roku.

Walenty Skorochód Maiewski.

Ogłasza się otwarcie spadku po Piotrze Łobodzinskim, współ-właścicielu domu w Warszawie przy ulicy Ogrodowej pod Nro 840 stojącego, na dniu 16 Listopada 1827 roku zmarłym, z oznajmieniem: iż do przepisania tytułu własności, na imie osób prawo do tego mających, wyznaczony jest termin pod prekluzją na dzień 10 Lutego 1829 roku, o godzinie 10 z rana w Kancellaryi hypotecznój przed podpisanym Regentem.

w Warszawie dnia 4. Lutego 1828 roku.

Walenty Skorochód Maiewski.

Ogłasza się otwarcie spadku po Annie z Jannszewskich Rybickiej współ-właścicielce domu w Warszawie przy ulicy Inflanckiej pod Nro 2104 stojącego, w dniu 10 Czerwca 1821 roku zmarłej, z oznajmieniem; iż do przepisania tytułu własności na imie osób prawo do tego mających, wyznaczony jest termin pod prekluzją na dzień 7. Lutego 1829 roku, o godzinie 10 z rana w Kancellaryi hypotecznój przed podpisanym Regentem.

Warszawa dnia 1 Lutego 1828 r. Walenty Skorochód Maiewski.

Ogłasza się otwarcie spadku po Andrzeju Rzońcy Współwłaścicielu domu w Warszawie przy ulicy Gęsią pod Nrem 295 stojącego, w dniu 23 Listopada 1821 r. zmarłym, z oznajmieniem: iż do przepisania tytułu własności na imię osób prawo do tego mających, wyznaczony jest termin pod prekazyą na dzień 12 Lutego 1829 r. o godzinie 10 z rana w Kancellaryi hypotecznój przed podpisany Regentem.

Warszawa dnia 4 Lutego 1828 r.

Walenty Skorochód Maiewski.

Gdy przez nastąpienie w dniu 9 Czerwca r. 1823. śmierci Bogumiła Morzyckiego, wierzyciela dwóch kapitałów, to jest: Złp: 74.184. i 6379 gr: 15. respective w Dziale IV. pod Nro 3 i 4 na dobrach Buszki z przyległościami, w Powiecie Brzeskim, Woiewództwie Mazowieckim położonych, hypotecznie zabezpieczonych, otworzył się spadek; przeto wyznacza się termin roczny na dzień 21 Listopada r. 1828. o godzinie 3. z południa, w Kancellaryi hypotecznój Woiewództwa Mazowieckiego, a to w celu przepisania tytułu: w terminie więc tym, wszyscy Interessenci z prawami swemi realnemi stawić się winni. w Warszawie dnia 6 Listopada 1827 r.

Rudnicki Regent.

Z powodu nastąpienój w dniu 21 Lutego r. 1823. śmierci Felixa Morzyckiego, wierzyciela kapitału Złp: 18.000. w Dziale IV. pod Nro 2. na dobrach Lubieniec z przyległościami, w Powiecie Kowalskim, Woiewództwie Mazowieckim położonych 10. kowanego, otworzył się spadek; przeto wyznacza się termin roczny na dzień 21 Listopada r. 1828. o godzinie 3 z południa, w Kancellaryi hypotecznój Woiewództwa Mazowieckiego, a to celem przepisania tytułu. W tém więc terminie wszyscy Interessanci prawo do tego spadku mający, z prawami swemi realnemi winni się stawić.

w Warszawie dnia 6 Listopada 1827 r.

Rudnicki Regent.

Gdy przez śmierć Pawła Wyrzykowskiego dziedzica dóbr Panoszewa i wierzyciela hypotecznego summy 7,500. Złp: na dobrach Brudnowie w Powiecie Zgierskim, Woiewództwie Mazowieckim hypotekowanój, w dniu 4 Grudnia 1822 r. nastąpienój, otworzył się spadek; przeto wyznacza się termin roczny na dzień 26 Marca 1828 r. w Kancellaryi hypotecznój Woiewództwa Mazowieckiego, w którym interessowani z prawami swemi zgłosić się winni. w Warszawie dnia 19 Czerwca 1827 r.

Rudnicki Regent.

Z powodu nastąpienój w dniu 14 Kwietnia 1820 r. śmierci Dominika Szyma-

nowskiego, na imię którego połowa domu tu w Warszawie przy ulicy Jezuickiej pod Nrem 71. sytuowanego, w Wykazie hipotecznym jest zapisana, ogłasza się postępowanie spadkowe, z wyznaczeniem ostatecznego terminu na dzień 8 Sierpnia 1828 r. o godzinie 10 z rana, w Kancellaryi hipotecznej Województwa Mazowieckiego przed podpisanym Regentem, w celu przepisania tytułu własności połowy wspomnianego domu na imię osób prawo do tego mających.

w Warszawie dnia 7 Sierpnia 1827. r.

Walenty Skorochoń Maiewski, Pisarz Aktowy K. P. i R. W. M.

Do pierwiastkowego uregulowania hipoteki dobr Chrościnek części Litt: A. w Powiecie Orłowskim Województwie Mazowieckim położonych, poprzednio do Podolszczyńskich, później do małżonków Podczaskich, a teraz do Woyciecha Koprońskiego należący, na skutek rezolucyi Trybunału Cywilnego Województwa Mazowieckiego z dnia 24 Kwietnia 1827 r. Nro 1712, wyznacza się termin trzy miesięczny, a naydalej, w dniu 7 Maja r. b. 1828 o godzinie 10 z rana, w Kancellaryi hipotecznej tu w Warszawie przed podpisanym Regentem. Każdy więc sądzący mieć iakiekolwiek prawo do wspomnionéj części, w tym terminie pod prekluzją dla udowodnienia swego prawa stawić się obowiązany.

w Warszawie dnia 1 Lutego 1828 r.

Walenty Skorochoń Maiewski.

Pisarz Trybunału Cywilnego Województwa Mazowieckiego.

Wiadomo czyni: iż dobra ziemskie Brzeziny z przyległościami, Grzmiąca, Zawady, Lipiny, Polik, Witkowie, Przanowka, w powiecie Brzezińskim, Obwodzie Rawskim Województwie Mazowieckim, w Gminie Miejskiej i Wiejskiej Brzeziny zwanej położone, Izabelli z Lasockich Hrabiny Ogińskiej Xiecia Michała Ogińskiego Senatorsa Państwa Rossyjskiego rozwiedzionéj Małżonki, w tychże dobrach Brzeziny zamieszkałej Dłużniczki dziedziczne i dotąd w hipotece na iéy imię uregulowane, aktem z daty 30 Listopada 1826 r. do hipoteki dotąd nie podanym, na własność Xawerego i Tadeusza Xiążąt Ogińskich odstąpione, zostaiące w dzierżawnéj possessyi Ignacego Dobrosławskiego, prócz dóbr Witkowie z przyległością Przanowka, trzymanyh w zastawnéj possessyi przez Ludwika Szweytzer, składaiące się z miasta szlacheckiego Brzeziny, z folwarku Brzeziny Kałowizna zwanego, oraz wsiów zarobnych Lipiny, Polik, Grzmiąca do tegoż folwarku należących, z Folwarku dru-

giego i wsi zarobnéy do niego należący Zawady czyli Tadziny zwanych, oraz z folwarku z wsią zarobną Witkowice i Przanówką zwaną, opatrzonych w przywoite zabudowania, zostały na żądanie Królewsko-Pruskiego Ministeryi Woyny Wydziału Interessów Kassy wdów woyskowych i szkół Garnizonowych w osobach ieneralnego Intendenta Armii Ribbentrop jako Dyrektora, i rzeczywistego tajnego Radcy wojennego Westphal, jako naczelnika rzeczonego Wydziału w Berlinie w Państwie Pruskiém urzędujących, a co do téy czynności zamieszkanie prawne w Warszawie przy ulicy Długiey pod Nrem 590 u Józefa Jeziorańskiego Mecenasa przy Sądzie Naywyższyć Instancyi Królestwa Polskiego obrane mających, jako wierzycieli; aktem Jana Dzieciątkiewicza Komornika przy tuteyszym Trybunale z dnia 5, 7, 9 i 10, Maia roku bieżącego końcem przymuszonego wywłaszczenia zajętemi i zaarrestowanemi. W dobrach tych znajduj się następujący włóścianie, iako to: we wsi Lipinach; Franciszek Wierzbicki, Piotr Miszczak, Walenty Czubik, Michał Kaźmierczak, Józef Galusiak, Józef Kulesza, Paweł Pastuszek, Antoni Wdowczyk, Piotr Jadcak, Franciszek Kołtuniak, Łukasz Jasiński, Woyciech Pietrzak, Jakób Kusiak, Mikołay Kulesza, Piotr Macha, Wawrzyniec Macha, Piotr Jachowicz. — We wsiach Poliku i Grzmiący następujący; Jan Kaźmierczak, Kazimierz Jadcak, Wincenty Szymczak, Franciszek Kaźmierczak, Jan Kołtuniak, Marcin Skwarka, Antoni Janasik, Antoni Loba, Piotr Macha, Stanisław Janczyk, Grzegórz Loba, Błażey Kaźmierczak, Jędrzey Augustyniak, Szczepan Macha, Józef Sobkowicz, Jan Kacprzyk, Jędrzey Stanczak, Szczepan Bartczak, Antoni Grzelak, Antoni Kowalski, Michał Grzelak. — We wsi Tadzynie następujący:— Paweł Stanczyk, Wawrzyniec Maytczak, Woyciech Milczarek, Józef Loba, Tomasz Sobkowicz, Antoni Swierczyński. — We wsi Witkowice i Przanowce następujący: — Antoni Kowalski, Andrżey Rusek, Antoni Błaszczak, Bonawentura Grzegorzczak, Maciáy Grzegorzczak, Mikołay Pudlarz, Piotr Krzywiński, Bernard Kulesza, Maciáy Jędrzeyczyk, Wawrzyniec Grzegorzczak, Woyciech Woydalczyk, Augustyn Wawrzonek, Bartłomiáy Woydal, Grzegórz Grzegorzczak, Felix Wawrzonek, oprócz pańszczyzny składają daninę w kapłonach i iajach; prócz tego po upłynieniu siedmiu lat wolności Hanmer Hutnik w Hucie Natolinie, obowiązany jest do płacenia czynszu z włók sobie danych. — W mieście Brzeziny trzysta kilkadziesiąt domów drewnianych własnością mieszczan będących obemu-iaćem, opłacają rocznie czynsze w owsie i pieniądzech następujący. — Piotr Popielawski, Szymon Gałeczki, Bartłomiáy Gniotek, Woyciech Bińkowski, Józef Ciołek, Kisłbaszczyna wdowa, Józef Praga, Jan Krupiński, Franciszkowa Pachowa, Felicyan

Mllewski, Piechocka wdowa, Jan Monio, Walenty Puczyński, Jozef Gałeczki, Roch
 Wiszniewski, Paweł Gałeczki, Wincenty Borowski, Pagodzina Wdowa, Jakubowa Ję-
 drzeczykowa, Maciény Podgórski, Dłatkowa Walenta, Jakób Makowski, Józef Grabow-
 ski, Ignacy Kubiński, Jakob Tym, Woyciech Gałeczki, Paweł Makowka, Kazidłowa
 Wdowa, Floryan Pagoda, Tomasz Bogdan, Szymon Więclawski, Woyciech Gorecki,
 Woyciech Kudziński, Franciszek Wilamek, Andrzej Florakiewicz, Kapina Wdowa, Jan
 Kusideł, Stanisław Durański, Miedziankowa wdowa, Jan Wilamek, Wincenty Siwek,
 Woyciech Miazek, Antoni Kompa, Jan Jelicki, Tomasz Wacławski, Woyciech Ku-
 sideł, Bartłomiej Miazek, Piotr Miazek, Andrzej Janowski, Balcer Miazek, Mateusz
 Bełwicki, Jan Pacho, Wawrzeniec Skurski, Alexander Kuropatwa, Jozef Kuropatwa,
 Wincenty Bienięda, Jan Kiełbaska, Józef Sosnowski, Stanisław Sikora, Stanisław Ma-
 tuszewski, Walenty Pawlikiewicz, Adam Jędrzeczyk, Jan Rupmich, Buiakiewiczowa
 wdowa, Marcin Kilich, Antoni Kielich, Jan Kalbner, Teodor Muranowski, Wincen-
 ty Rzepka, Jan Woykowski, Jakób Dziubiński, Augustyn Kotliński, Franciszek Saga-
 nowski, Wawrzeniec Załobiński, Stanisław Kiełbaska, Woyciech Buiakiewicz, Franci-
 szek Budziewski, Piotr Ostrowski, Franciszek Kiełbaska, Bartłomiej Skoczek, Stani-
 sław Kuczowski, Wawrzeniec Gorski. Adam Kiełbasiński, Maciény Ciótek, Filip Kieł-
 baska, Roch Gayda, Mikołaj Kuczowski, Samuel Arnold, Gabryel Bursa. Antoni
 Skaropski, Bogusław Hammerling, Grzegorz Zientarski, Marcin Ciótek, Marcin Ga-
 łązka, Tomasz Spychała, Ignacy Gałązka, Marcin Gąsiorek, Ludwik Kiełbasiński, Mi-
 kołaj Nyk, Stefan Gronsmann, Ignacy Kanicki, Walenty Kiełbaska, Kazimierz Dasz-
 kiékwicz, Mateusz Kełbaska, Łukasz Pacho, Gabryel Kilich, Jan Załoba, Szymon Ga-
 łązka, Dominik Lubiński, Filip Judasz, Stanisław Goździecki, Franciszek Szcześnie-
 wicz, Jakób Duliński, Woyciech Skaropski, Jan Dworakowski, Kiełbaszczyna Łukaszo-
 wa, Stanisław Niestachowski, Jan Wasielewski, Tomasz Wasilewski, Piotr Kiełbaska,
 Jan Gałeczki, Paweł Balwierczyk, Franciszek Siuta, Maciény Zakrzewski, Stefan Pacho,
 Jan Ziętarski, Piotr Gąsiorek, Paweł Bursa, Grzegorz Stefański, Seweryn Kiełczewski,
 Andrzej Dąbrowski, Walenty Monio, Kazimierz Lenarymski, Paweł Michalski, Nowa-
 kowska wdowa, Antoni Buiakiewicz, Jakób Pacho, Jan Kiełbaska, Marcin Kiełczewski
 Jan Buianowicz, Paweł Dłutek, Antoni Łaczyński, Paweł Skoczek, Marcin Gałeczki,
 Kacper Monio, Gotfried Widewilt, Kacper Tworek, Stefan Tworek, Tomasz Mikuta,
 Stawiana Wdowa, Franciszek Gąsiorek, Woyciech Stawiany, Roch Skoczek, Jan Kluka,
 Paweł Pacho, Stanisław Stawiany, Andrzej Mutyński, Kazimierz Tworek, Franciszek

Czeska, Ignacy Czeska, Józef Kowarski, Wawrzyniec Czeska, Marcin Cywiński, Jędrzejczykowa Wdowa, Zakrzewska Wdowa, Jan Kachelman, Piotr Sikora, Szymon Niestóy, Stanisław Snskiewicz, Jakób Lipiecki, Piotr Miazek, Franciszek Pacho, Jan Czeska, August Jękie, Franciszek Dłutek, Woyciech Rosiński, Jakób Borsa, Jan Minek, Wincenty Miazek, Franciszek Balwierczyk, Maciey Kozłowski, Łukasz Pagoda, Dłutkowa Wdowa, Mosiek Pakuła, Piotr Skoczek, Karól Lemkowski, Szymon Grusiecki, Woyciech Czaśnik, Trzmielewska Wdowa, Franciszek Dembski, Zientarska Wdowa, Łukasz Kurkowski, Marcin Rulka, Woyciech Judasz, Andrzej Snopek, Bartłomiéy Cywiński, Woyciech Borsa, Jan Dembski, Snopkowa Wdowa, Antoni Lenarciński, Michał Matuszewski, Wincenty Lenarciński, Wincenty Dembski, Piotr Cywiński, Paweł Pacho, Jan Kusideł, Józef Popielawski, Mateusz Kotliński, Piotr Dziabiński, Wawrzenc Staroński, Mikołaj Drylski, Maciey Kiełbaska, Jan Szwanke, Jan Pacer, Godfried Ekert, Karol Hann, Gotlieb Matys, Frydrych Szynidt, Piotr Garays, Bartłomiéy Rosiński, Grzegorz Drabik, Jacenty Miazek, Jan Kiełczowski, Bartłomiéy Bursa, Jan Skoczek, Woyciech Sobczak, Michał Antoniewski, Stanisław Buiakiewicz, Franciszek Kiełbaska, Kazimierz Kawęcki, Jakób Saganowski, Marcin Pacho, Józef Stawiany, Woyciech Kotliński, Franciszek Jakubowski, Jan Spychała, Maciey Skoróbski, Jan Czayzer, tudzież Probostwo Farne, Dom Dworski po Kamerdynerze, Cech Garncarski i Cech Krawiecki. — Starozakonni zaś, następujący: Lewek Berkowicz, Hersz Jakubowicz, Lewek, Szmul Izrael, Szlama Fraind, Mosiek Spira, Szmul Wisenberg, Szmul Nowak, Michał Arye, Abraham Joskowicz, Dozor Buźniczy, Mosiek Dawidowicz, Aron Joskowicz, Naftale Nowak, Mosiek Tatarciuch, Boruch Moskowicz, Eliasz Cyrulik, Abraham Moskowicz, Izrael Neumark, Dawid Wolborski, Boruch Herszberg, Jossek Leyb Kalisz, Zacharyasz Boruch, Dom Kahałny, Szkoła, Dozor Buźniczy, Janas Gerben Dzierżawca płaci łopatkowe. Fabrykanci następujący: Andrzej Pacer, Szankie, Gotfried Schmidt, Gotfried Ekiert, Jan Beltz, Jungermann, Karol Hann, Gotlieb Matysw, Andrzej Pacer, Gotfried Heynik, zaś Jakób Schmidt, Gotfried Widelwid, Józef Bucholtz, Michał Ratke, w Przedmieściu Lasocin nowym, którym ieszcze lata wolności od opłacenia czynszu nieupłynęły. We wszystkich Folwarkach i wsiach zabudowania są opisane w Akcie zaięcia, prócz tego zaś w dobrach Brzeziny są Domy do Hr. Ogińskiéy prawem własności należące. 1.) Dom przy ulicy Stare-Miasto Nro 85. zamieszkały przez Lokatora Böehm stolarza. 2.) Dom przy teyże ulicy Nro 86. zamieszkały przez Sikorskiego płociennika. 3.) Kamieniczka Nro 16. dożykająca ulicy

Starego Miasta, w który mieszka Knautowa wdowa. (4. Dom Nro 112. przy ulicy Nowe-Miasto zajęty przez lokatorów: Szlamę Fraind, Mendla, Amszela Rotband. 5.) Austerya Nro 270. w Rynku Miasta, mieszka w niéy Karol Lemke. 6.) Dom Nro 258. przy ulicy Rynek, murowany zajęty przez lokatora: Piotra Skoczek. 7.) Dom Nro 58 przy ulicy od Młyna Kotowizna, w pole idący, zajęty przez wdowę Jędrzeyczykową i Felixa Maleckiego krawca, lokatorów. 8.) Kuźnia murowana Nro 62 przy ulicy do Kościoła Farnego prowadzący, zajęta przez Antoniego Mareckiego kowala 9.) Karczma Nro 61 przy teyże ulicy, mieszka w niéy lokator Joachim Jędrzeyczyk. 10.) Dom przy ulicy Stare-Miasto Nro 77 w podworzu którego jest Browar, mieszka tam Witkowski Wóyt Gminy. 11.) Dom za Miastem przy trakcie do Witkowiec zamieszkały przez byłego Burmistrza Boye. Znajdują się w tychże dobrach Kościoły. Dzierżawcy płaćący czynsz są następujący: Ignacy Gałązka dzierżawca Foluszu w Tadzynie, Bartłomiéy Gniotek dzierżawca Młyna i Tartaku w Tadzynie, Ignacy Woldanowski zastawnik Młyna Paluchowizna zwanego, wdowa Maryanna Fechner zastawniczka młyna Ruczczyna zwanego, Woyciech Pisanowski dzierżawca młyna w Kałowiznie, Ludwik Konarzewski, Franciszek Dyszkiewicz w karczmach mieszkający, lecz z gruntu czynsz płaćący, tako też i Maycher Elszlegier. Dzierżawcy łożniów są następujący: Benedykt Słowikowski, Piotr Sławy, Kazimierz Wąrzynski. Wszystkich młynów jest 4, karczem 7, Tartak jeden i Folusz, kuźni 5. Rozległość dóbr wyi wyrażonych jest następująca. Brzeziny włók 130, morgow 8 prętow 8, pręcików 76. Lipiny włók 68, morgow 25 prętow 147, pręcików 54. wraz z Hutą Natolin. Polik włók 22 morgow 4 prętow 48, Grzmiąca włók 56, morgow 3, prętow 278, pręcików 50. Tadzina włók 32, morgow 27, prętow 150, pręcików 75. Przanowka włók 13, morgow 20, prętow 153. Witkowiec włók 25, morgow 17, prętow 148, pręcików 87. Przysądżono od Rządu włók 25 lasu, w kontrowersyi z Rżadem włók 8 lasu, grunta zaś są po większey części drugiéy klasy żytnéy. Powyższe zajęcie zostało dnia 3 Sierpnia r. b. doręczoném Michałowi Witkowskiemu Woytowi Gminy Brzeziny, Maryanowi Raciborskiemu Burmistrzowi Miasta Brzeziny, na ręce Kazubskiego Sekretarza iego, Adamowi Jałowieckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Powiatu Brzezińskiego, na ręce Kossobuckiego Podpisarza tegoż Sądu, Józefowi Heymans Kommissarzowi Obwodu Rawskiego, na ręce Szymańskiego Sekretarza Obwodowego. Dnia 5 Września r. b. zostało wpisaniem do Xięgi wieczystéy Dobr zajętych, a dnia dzisiejszego do xięgi zaarrestowań Nieruchomości w Kancellaryi Trybunału Cywilnego Woiewództwa Mazowieckiego utrzymywanej.

Pierwsza publikacya zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na Audyencyi publiczney Trybunału Cywilnego Woiewództwa Mazowieckiego Wydziału Pierwszego w miejscu iego posiedzeń, w Warszawie przy ulicy Długiéy Nr. 549 dnia 4 Grudnia roku bieżącego Tysiąc Osmset dwudziestego siódmego.

Sprzedają tą dyrygować będzie Józef Jeziorański Mecenaz przy Sądzie Naywyższéy Instancyi Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie powyżéy jest wskazane.

w Warszawie dnia 15 Wrzesnia 1827 r.

Antoni Podbielski Pisarz.

Wywieszono na Tablicy w Sali Audyencyonalney Trybunału Cywilnego Woiewództwa Mazowieckiego dnia 17 Września 1827 r.

Antoni Podbielski Pisarz.

Po odbytych w dniach 4 i 19 Grudnia 1827 r. oraz 3 Stycznia 1828 r. trzech ogłoszeniach zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dobr Brzezin, niemniéj dodatku względnie uczynienia zadosyć przepisom Artykuł w 695. i 696 Kodexu postępowania, Wyrokiem Trybunału Cywilnego Woiewództwa Mazowieckiego na dniu 3 Stycznia r. b. zapadłym, Termin przygotowawczego przysądzenia wyżej wymienionych dobr Brzezin z przyległościami, na Audyencji publicznej Trybunału Cywilnego Woiewództwa Mazowieckiego, w miejscu posiedzeń oneg z przy ulicy Długiej pod liczbą 549 odbyć się mającý, w dniu 21 Lutego 1828 roku po godzinie 9 zrana, oznaczonym został. Za szacunek dobr rzeczonych na wywłaszczenie wystawionych, kierujący sprzedażą przymuszoną W. Jozef Jeziorański Mecenās Summę 857,000 Złp: podał; o czém wszystkim wiadomo się czyni.

w Warszawie dnia 7 Stycznia 1828 r.

A. Podbielski Pisarz.

Pisa z Trybunału Cywilnego Woiewództwa Mazowieckiego.

Wiadomo czyni, iż dom na Pradze pod Warszawą przy ulicy Wołowej pod Nro 224. Lit: A pod Okręgiem Sądu Pokoju Powiatu i Miasta Warszawy Wydziału IV. położony, do Dominika Cichockiego Sędziego Sądu Pokoju Powiatu i Miasta Warszawy Wydziału IV. dłużnika w tymże domu mieszkającego, prawem własności należący, składający się: z kamienicy od frontu massiv murowanej o jedném pięttrze, dachówką krytej, z Oficyny w podwórzu drewnianej, w węgiel budowanej gontami krytej, wozowni, trzech stajni i drwalni gontami krytych, w którym oprócz dłużnika, mieszkają w tymże domu Jwanicki i Szlaski lokatorowie. Został na żądanie Jana Jerzego Herbst Zegarmistrza w Warszawie przy ulicy Krakowskie Przedmieście pod Nro 381. mieszkającego, a zamieszkanie prawne co do tego przedmiotu w Warszawie przy ulicy Nowomiejskiej pod Nrem 175 u Mikołaja Chudzyńskiego Patrona obrane mającego wierzyciela. Aktem Komornika przy Sądzie Appellacyjnym Królestwa Polskiego Woyciecha Janowskiego z dnia 3 Grudnia 1827 roku, końcem przymuszonego wywłaszczenia zajęty i zaarrestowany. Zajęcie to zostało dnia 11 Grudnia 1827 r. doręczoném Wincentemu Łoskowskiemu Burmistrzowi Przedmieścia Fragi, na ręce Józefa Budzyńskiego Ławnika, dnia 12 Grudnia tegoż roku Radcy Stanu Karolowi Woydzie, Prezydentowi Municypalności i Policji Miasta Stołecznego Warszawy na ręce Bagińskiego Sekretarza Dziennika i Franciszkowi Podbielskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Powiatu i Miasta Warszawy Wydziału IV. Dnia 31 Grudnia 1827 roku, wpisaniem zostało do Xięgi wieczystej tegoż domu, a dnia dzisiejszego do xięgi zaarrestowanych w Kancellaryi Trybunału Cywilnego Woiewództwa Mazowieckiego utrzymywanej. Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków, odbędzie się na Audyencji publicznej Trybunału Cywilnego Woiewództwa Mazowieckiego w Wydziale I. dnia 4 Marca 1828 roku. Dyrygować nią będzie Mikołaj Chudzyński Patron, którego zamieszkanie powyżey jest wskazane

w Warszawie dnia 12 Stycznia 1828 roku.

A. Podbielski, Pisarz.

Wywieszono na Tablicy w Sali Audyencyonalnej Trybunału Cywilnego Woiewództwa Mazowieckiego dnia 14 Stycznia 1828 roku.

A. Podbielski, Pisarz.